

blev afskaaret fra Landet og kom til at ligge ude paa en Ø, som i Virkeligheden var stærkt truet med at blive tilintetgjort. Trods alt hvad der er ofret paa Anlægget derovre, kan man ikke se bort fra, at der er en saadan Fare. Længere Syd paa, f. Eks. ved Bovbjerg, ser vi ogsaa, hvorledes store Jordmasser stadig styrter i Havet; der er hele Sogne, som er truede. Jeg fremhæver dette, fordi jeg ønsker at gøre den højtærede Minister opmærksom paa, at man ikke kan se bort fra disse Vanskeligheder. Man bør tage hele Vestkystspørgsmaalet op til grundig Undersøgelse og se at faa fat paa de bedste og mest sagkyndige Ingeniører, vi har her i Landet, til en virkelig Drøftelse af, hvad der kan gøres for at sikre Vestkysten.

Endelig er der for det tredje Hensynet til Afløbsforholdene ved Fjordene ved Vestkysten. Disse er efterhaanden blevet af en ganske umulig Beskaffenhed. Jeg ved saa godt, at den højtærede Minister for offentlige Arbejder kan henvise til, at der er nedsat Kommissioner til at undersøge disse Forhold, og jeg venter ogsaa, at Betænkningerne, navnlig den fra Kommissionen angaaende Afløbsforholdene ved Nissum Fjord, snart vil komme frem. Men netop fordi man har Grund til at tro, at der vil komme saadanne Betænkninger, burde man sikkert lade dette Arbejde gaa ind som et Led i en Undersøgelse af alle Vestkystforholdene. Jeg ved ogsaa, at den højtærede Minister har givet Befolkningen ved Ringkøbing Fjord dette diplomatiske Svar, at de skulde gaa hjem og blive enige, saa kunde de komme igen. Det er for saa vidt fra Ministerens Standpunkt et meget klogt Svar. Men saa vil der sikkert være lange Udsigter; den højtærede Minister vil rimeligvis ikke komme til at staa overfor Løsningen af dette Spørgsmaal i sin Minister-tid, fordi Interesserne er vidt forskellige. Man har altsaa dette sikre Haab, at Striden skal blive staaende, og at man saa kan slippe for at tage dette vanskelige Spørgsmaal op til Prøvelse. Jeg tror dog, at Lovgivningsmagten her har en vis Opgave til Trods for, at der kan være forskellige Interesser, og selvfølgelig maa det være Opgaven at gøre Ret og Skel til alle Sider. Men naar det udvikler sig paa en saadan Maade, som det nu har gjort ved de to Fjorde, er Forholdene i Virkeligheden til stor Skade for Landbruget og ganske umulige for Fiskeriet, og saa kan man ikke lade det hele standse paa Grund af nogle Lokalinteresser, eller fordi der er nogle Mennesker, der absolut ikke kan blive enige.

Saa maa man prøve paa at finde en retfærdig Ordning, prøve paa, om der ikke kan skaffes en Løsning til Gavn for hele den store Del af Befolkningen, der venter derpaa med Længsel. Jeg vil derfor henstille til Ministeren for offentlige Arbejder, om vi kan vente, at der vil blive taget et Arbejde op paa at finde en Ordning langs hele Vestkysten, som kan være til Støtte for vort Fiskeri, sikre Vestkysten mod Havets bestandige Bortskæring og hjælpe til at skaffe bedre Afløbsforhold fra vore Fjorde, saaledes at baade Fiskeri og Landbrug kan komme til at høste virkelig Nytte deraf. Det ærede Medlem Hr. Sundbo pegede ogsaa paa enkelte Forhold længere mod Syd, jeg finder hans Udtalelser fuldt berettigede og skal ikke gentage, hvad det ærede Medlem sagde.

Der er et andet Spørgsmaal fra Vestjylland, som jeg ligeledes gerne vilde stille den højtærede Minister. De danske Statsbaner har ikke forrentet sig godt, men nu mener man, det skal blive bedre, og vi er da heldigvis kommet ind under noget bedre Forhold. Man har hidtil altid set med en vis Mistænksomhed paa nye Baneanlæg, men vi fik dog her i Rigsdagen vedtaget, at der skulde bygges en Bane fra Videbæk til Skive. Der var stærk Tale derom sidste Vinter, og en hel Del Mennesker havde det sikre Haab, at Banen vilde blive afstukket i Løbet af sidste Sommer. Det skete ikke — jeg ved ikke, om den højtærede Minister har givet noget Løfte i saa Henseende, men det skete altsaa ikke, og jeg gaar derfor ud fra, at den højtærede Minister intet har lovet. Nu er Forholdet det, at Skern—Videbæk-Banen ligger som en Blindtarm ind i Landet, og det var vel en stor Fejl, at den ikke blev forlænget med det samme, men det blev den nu ikke. Hvis man i det hele taget vil arbejde henimod, at der skal skaffes Plads til en hel Del flere Mennesker i dette Land, er der ikke Tvivl om, at Indvinding af Land har den allerstørste Betydning. Hvad der er udrettet dels af „Hedeselskabet“ og dels af „Hedebruget“, skal jeg ikke komme ind paa her — det er der andre, der har langt større Kvalifikation til at tale om end jeg —, men saa meget har jeg i alt Fald set, at det Arbejde, der derfra er udført, har haft den allerstørste Betydning. Men det har ogsaa en meget stor Betydning for en saadan Egn, hvordan Trafikforholdene er. Jeg vil derfor stille det bestemte Spørgsmaal til den højtærede Minister, om vi ovre paa disse Egne kan vente i det mindste at faa Banen afstukket i en nær Fremtid, saa vi kan blive